

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Lyžařský výcvik	2
Valentýnská diskotéka	4
Vypuštění na exkurzi!!!	6
Zájezd do Laa	7
<u>Ankety</u>	
O čem se nám zdá?	9
Průzkum dopoledního stravování žáků naší školy	11
<u>Rozhovor</u>	
Rozhovor s paní učitelkou Mráčkovou	12
<u>Zajímavosti</u>	
Víte, že	13
Záhada zvaná yetti	14
<u>Literární koutek</u>	
Naše sny	15
Sen o skvělé budoucnosti	15
Jaro	16
A od té doby mají vlaštovky rozdvojený ocásek	18
První máj	19
Nepřátelé na ostrově Kortos (2.díl)	20
<u>Módní poradna</u>	
Co pro nás připravili na jaro návrháři?	22
<u>Pro chytré hlavy</u>	
Hledej rozdíly	24
<u>Zábava</u>	
Pár dobrých rad pro devátáky	25
Co víme díky americkým filmům	26
Vtipy	27
<u>Redakce a řešení</u>	29

SLOVO NA ÚVOD

Celá příroda i lidi tady u nás se zachvěli při prudkém nástupu letošního jara, a tak i když nové číslo Školní revue vznikalo již v zimě, nemohlo ho jaro a vše, co k němu patří, pochopitelně minout. Jarní tematikou je prodchnut především Literární koutek, ale také nová rubrika – Módní poradna, kde vám poradíme, jak se podle návrhářů letos na jaře vyfíknout, abyste byli IN.

Dalším výraznějším tématem je snění a sny. V tom duchu jsme podrobili některé žáky i učitele výslechu a zjišťovali, o čem se nám ponejvíce zdá a následně pak nejčastější sny vyložili. Výklady berte ovšem s rezervou, protože co člověk, to názor, a tak co snář, to různý pohled na věc, pardon – na sen. Čemu můžete ale určitě věřit, to je propojení mezi vaším bděním a sněním, většina snů nějak souvisí s vaší realitou.

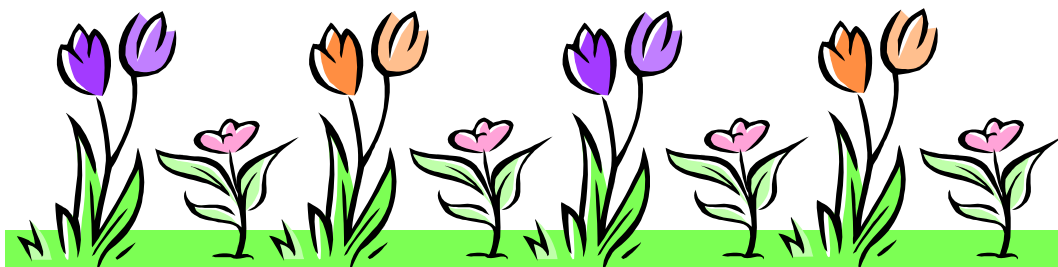
Zdánlivě nezajímavá byla anketa o dopoledním stravování žáků, ale vězte, že výsledky byly poněkud překvapivé – nepřejímáte příliš brzy zlovyk dospělých dopoledne se odbývat (není čas) a dojídat se odpoledne a večer? Přitom se všeobecně ví, že zdravá snídaně je základem správného stravování ...

Co se týče školních akcí, tak se nám podařilo dát dohromady reportáže o lyžařském výcviku, o exkurzi do blízké jaderné elektrárny a o relaxačně-sportovním výletu do aqvaparku v rakouském Laa. Z valentýnské diskotéky přinášíme pouze fotoreportáž, slova někde uvázla.

Dále vás poučíme o fenoménu zvaném yetti a do imaginárního světa fantazie vás zavede další díl Nepřátel na ostrově Kortos - příběh se nám slibně vyvíjí, jsem zvědavá, jak ho jeho autor Radek Sedláček z 9.B rozuzlí, protože má na to teoreticky, vlastně i prakticky, jedno další číslo, pak udělá škole pápá...

Jako obvykle se našlo místo také na zábavu, a tak si můžete potrápit hlavičky hledáním rozdílů mezi obrázky a pobavit se u vtipů z lidského i zvířecího světa nebo si nechat poradit, jak spolehlivě NEudělat přijímací zkoušky.

Nuž vzhůru do čtení a my, redaktoři, do práce. A na čem? Na dalším čísle přeci!

Nakonec ještě jedno přání:

Za celou redakci přeji všem našim devátákům hodně štěstí v přijímacím řízení na střední školy, aby si úspěšně otevřeli tu správnou branku k té správné pěšince, po které půjdou dál do světa dospělých.

Mgr. Vlasta Sokolová

CO JSME ZAŽILI NA LYŽAŘSKÉM VÝCVIKOVÉM KURZU

ANEB

POPRVÉ NA LYŽÍCH

Nikdy v životě jsem nestála na lyžích, a proto mi připadalo nemožné vézt se na vleku a sjíždět svahy. Když jsme přijeli do Hynčic, museli jsme šlapat do kopce, až jsme se ocitli u naší chaty Apaluha.

Po vyprázdnění zavazadel a ubytování jsme si šli vyzkoušet jízdu. Všichni byli seřazeni do skupin podle jejich výkonnosti na lyžích: 1. skupina uměla lyžovat nejlépe. 2. skupina byla o něco horší než první, ale také uměla lyžovat. Nakonec 3. skupina – to byli nelyžaři nebo ti, kteří to už sice zkoušeli, ale moc jim to nešlo.

Já jsem byla zařazena do 3. skupiny. Napřed jsme se jen učili se otáčet a sjíždět velmi mírný kopeček. Když uplynuly asi dva dny, učili jsme se dělat oblouky. Už jsem byla sice v jízdě lepší, ale pořád mi moc nešlo zastavovat, určitě také proto, že jsem málem jako jediná měla klasické dlouhé, nevykrojené lyže, asi tak ze 70. let. Nicméně po pár dnech jsme se už dokázali skoro všichni srovnat s 1. a 2. skupinou a jezdit skoro tak dobře jako oni.

V Hynčicích byly dva svahy. Jeden nebyl moc prudký – byla to modrá sjezdovka. Ten druhý byl naopak hodně prudký, tedy alespoň ze dvou třetin. Byla to černá sjezdovka.

V chatě jsme měli každý den dobrou snídani, oběd, večeři a pozdní večeři. Programy na večer jsme si vymýšleli sami. Většinou to byly diskotéky, ale jednou jsme hráli i twister a povídali si humorné pohádky, kterým se smál dokonce i pan ředitel. Večerka byla o půl desáté – to jsme se museli jít umýt, vyčistit zuby a připravit se na další perný den.

Nám ze třetí skupiny se vedlo čím dál lépe a většina si troufla i na černou sjezdovku. Pátý den výcviku se konaly závody ve slalomu. Každý jezdil zvlášť a na čas. Na prvním místě byl u kluků Filip Tomšů, u holek první místo obsadila Valerie Tomšů. Závody na snowboardu vyhrála Adriana Soukalová.

Předposlední den jsme už většinou jezdili, jak chtěli, a co nejvíc si to užívali. Večer jsme měli prodlouženou diskotéku a ráno po snídani jsme už odjížděli zpátky domů. Paní učitelky Pernová a Svobodová, pan Kašpar a paní Kašparová na nás po celou dobu byli moc hodní, a když nám něco nešlo nebo se nám něco stalo, vždy nám ochotně pomohli. Nemohu zapomenout ani na pana ředitele, který přijel sice o pár dnů později, ale hned se zapojil a poučil nás o voskování lyží (každý večer byly přednášky o všem možném, počínaje carvingem a konče nejrůznějšími druhy zranění a jejich léčbou). Myslím, že se nám všem výcvik moc líbil. Určitě bych se jej, pokud budu moct, chtěla zúčastnit i příští rok a znovu prožít mnoho hezkých chvil.

Nedávno jsme byli se školou na horách. A tak se vám pokusím v rychlosti říct, co se tam dělo. Odjžděli jsme kolem desáté ráno. Cesta trvala asi dvě hodiny, protože jsme jeli až do Hynčic pod Sušinou, což je blízko Kralického Sněžníku. Jakmile jsme dojeli, tak jsme museli jít pěšky k chatě.

Chata byla pěkná, i když místy trochu už ztrouchnivělá. Hned vedle chatky byl velký vlek, na který jsme ze začátku nechodili.

Protože jsem byla začátečník, tak jsem se první den učila obloučky, zastavování a podobné další věci. My, začátečníci, jsme si pochopitelně přáli, abychom už brzy uměli jezdit jako ostatní, jenže, jak určitě víte, to tak rychle nejde, takže pár dnů jsme se to museli učit.

Po pár dnech už nám to šlo lépe a ke konci kurzu jsme už šli na velký kopec, který byl opravdu dost prudký, a samozřejmě jsme hodně padali. Kolem poledne jsme vždycky přišli zpět do chaty, najedli se, odpočinuli si a potom jsme se zase vydali na svah.

Po večerech jsme hráli všelijaké hry a skoro každý večer byla diskotéka. Jenže jak to tak vždycky bývá, když nás to začalo nejvíce bavit, přiblížil se konec. I mně se nechtělo domů, ale museli jsme. Takže jsme se rozloučili se svahem a nasedli do autobusu. Cestou domů jsem pozorovala krásnou krajinu a hlavou se mi honily vzpomínky.

Lyžařský výcvikový kurz se opravdu povedl a děkujeme za něj všem učitelům a manželům Kašparovým.

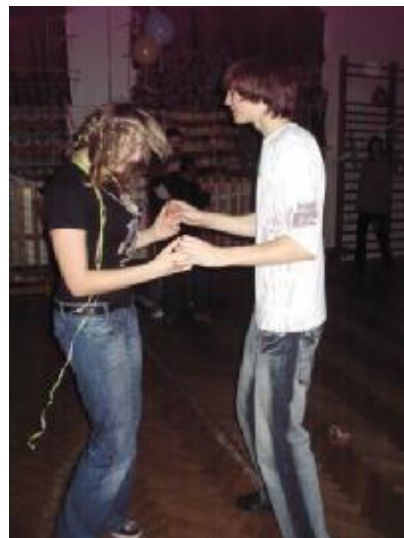

BYLO NEBYLO

VALENTÝNSKÁ DISKOTÉKA 13.2.2009

Na valentýnské diskotéce jsem nebyla, byla jsem nemocná, a tak jsem pro vás vybrala alespoň pár fotek. Samozřejmě, že černobílé nejsou nic moc, co se takhle kouknout na www.zs.streliceubrna.cz?
Tam je najdete barevné.

(sok)

VYPUŠTĚNÍ NA EXKURZI!!!

V únoru, přesně řečeno 16. února, jsme byli my, žáci 9. třídy a pár lidí z osmiček, v Dukovanech a Dalešicích omrknout tamní elektrárny. Ač se nám tam některým nechtělo, došli jsme k závěru, že to nakonec bylo nad očekávání zajímavé.

Cesta tam byla rušná, jak už tak normálně bývá. S nadšením jsme vyhlíželi ty proslulé dukovanské „komíny“, a když už konečně kdesi v mlze byl vidět jejich obrys, přilepili jsme své obličejky na sklo, a jak se přibližovaly, tak nevěřícně koukali s ústy dokořán.

Vystoupili jsme z autobusu. Stáli jsme venku, mrzli a kochali se tou nádherou doté doby, než nás konečně zavedli dovnitř. Ze začátku na nás ze všech stran sáhalo příjemné teplo, ale za nějaký čas už to tak moc fajn nebylo, teplo přecházelo v úmorné vedro. K němu se přidal ještě vydýchaný vzduch... Není se čemu divit, když tam potom sebou někdo třísne o zem. Shlédlí jsme pár filmíků, pořádně se porozhlédli, zasypali průvodce spoustou otázek a pak že půjdeme o dům dál.

Dalešická přehrada je obdivuhodné dílo, z venku člověk vidí jen malou část toho „kouzla“. Kdesi v hloubce pod ní je pečlivě uloženo vše, co ji dělá tak skvělou a báječnou... Strávila bych tu hodně času a vyplývala pak hodně barvy při tisku, kdybych vám měla sdělit jen ty základní věci o jejím chodu, které jsme se dozvěděli. Možná že byste jim podle mého výkladu ani pořádně neporozuměli, bude proto asi lepší, když si o tom sami něco přečtete od nějaké „študované“ hlavy, nebo tam zajedete sami.

Cesta domů ubíhala rychle, všichni se podělili o své svačiny a vznikla z toho celkem pestrá tabule. Místo písničky typu „Sláva, nazdar výletu“ se autobusem šířilo slastné pomlaskávání. Školní den skončil o něco dříve, takže asi nejsem jediná zastánkyně toho názoru, že exkurze se vyplácí, a když jsou zajímavé, tak o to víc.

(lucy)

ZÁJEZD DO LAA

Poslední den v březnu navštívili někteří žáci naší školy známé rakouské lázně v Laa. Byla to odměna za sběr šípků. Akce byla původně určena jen pro pátou a šestou třídu, ale protože nebyla obsazena všechna místa v autobuse, nabídla paní učitelka Sokolová tento zájezd i sedmé třídě, ze které nás nakonec jelo šest.

Ráno jsme se setkali před školou kolem půl osmé. Shromáždili jsme se všichni včas, a tak jsme vyjeli bez nějakého většího opoždění.

Paní učitelka Sokolová a pan učitel Kadlec vybrali pasy a tady nastala první komplikace. Marek si pas zapomněl, ale protože jsme jeli kolem jeho domu, tak si pro něj skočil.

Cesta proběhla bez větších komplikací a asi za hodinku jsme byli u cíle. Po zaplacení a dalších formalitách jsme každý dostali čip s vyraženým číslem skříňky, podobný hodinkám. Vrhli jsme se tedy každý ke své skříňce a později do kabinky se převléct. Po osprchování jsme už spěchali k bazénům. Pan učitel měl ještě řeč o chování a jiných podle něho potřebných věcech, ale každý se už tak těšil do vody, že jsme to brali jako zbytečné zdržování.

Konečně se mohlo do vody. Každý běžel jinam, někdo do velkého bazénu, jiný do termálního se slanou vodou, nebo k tobogánu. Do velkého venkovního plaveckého bazénu jsme sami nesměli, museli jsme čekat na paní učitelku nebo na pana učitele.

Všechno bylo suprové. Byli jsme rozděleni do skupinek po čtyřech a vzájemně se hlídali. Na okrajích bazénů stála lehátka a naše skupinka si hned čtyři zabrala. Vůbec jsme je ale nepotřebovali, protože jsme z vody skoro nevylezli.

Moje skupinka se skládala z Paťi, Katky a Terky. Moc jsme se spolu nasmály a užily si to. Když jsme byly s paní učitelkou v termálním bazénu na takovém výstupku, který byl přizpůsoben na lehnutí, a chystaly se užít si bublinkovou masáž, přišel tam za námi malý klučina. Cákal jsme po sobě vodu a on se k nám okamžitě přidal. Potom putoval z náruče do náruče, jeho maminka byla Češka a normálně jsme si s ní povídaly. Malý Tobiasek si nás hnedka získal.

Když jsme se s ním musely rozloučit, šly jsme si ještě párkrát sklouznout tobogán a potom už jsme se pomalu chystaly do šaten se vysprchovat, umýt si

vlasý, pořádně je vysušit a obléct se. Protože jsme vše zvládly mnohem dřív, než jsme čekaly, tak jsme sluply svačiny, abychom si to čekání zkrátily.

Když byli všichni připraveni na odjezd, odevzdali jsme čipy, někteří si ještě něco koupili a už jsme se mohli přemístit k autobusu a následně i do něj.

Cesta znovu proběhla velmi poklidně. Všichni si vytáhli buď svačiny, anebo sluchátka s přehrávači. Také jsme si povídali a probírali zážitky s krásného dopoledne.

Asi ve dvě hodiny zastavil autobus před školou. Vyhrnuli jsme se z autobusu a rozešli se do všech stran.

Po celý výlet byl pan učitel Kadlec velmi aktivní a stále nás točil kamerou, nebo fotil. Snad dostaneme nějaké ty fotečky na památku.

Myslím, že to byl velmi povedený a zábavný výlet.

(luca)

A CO UVÍZLO V PAMĚTI PÁŤÁKŮM?

Ve šneku byla velká legrace. Potápěli jsme se, jezdili jsme pod vodou a pořádali jsme vodní bitky. Měli tu i velmi dobrý tobogán. Fronta nebyla moc velká, taky proto to bylo dobré. Ve venkovním slaném bazénu jsme moc nebyli, ale venkovní sladký nás hodně přitahoval tím, že tam byly bublinové gejzíry. --- Ve vodě to bylo super, blbli jsme všichni jak ve vodě, tak i na tobogánu. Tobogán se nám asi líbil nejvíce, protože tam byla chvilku tma, pak zase hvězdičky a na konec blesky. Ale zato ty fronty na tom tobogánu! To bylo strašné, mohli tam klidně mít i 2 tobogány. --- Tobogán byl ze začátku zářivě modrý, potom byl černý s hvězdičkami kolem a potom přišla na řadu ta nejhorší část - úplná tma! Ve tmě se pak objevilo světélko a blesky, další světélko a šup – jeden malý vodopád a byli jste dole. --- Pak jsem přišla na řadu já, sjela jsem tobogánem až dolů a ocitla se ve větší „vaně“. --- S paní učitelkou Sokolovou jsme každou celou hodinu chodili plavat ven do velkého plaveckého bazénu. Paní učitelka nás velice překvapila tím, že si také sjela tobogán. --- Většině žáků velmi vadilo, že v celém areálu (alespoň co my víme) se nemohlo skákat do vody. --- „Rakušáci“ byli mírumilovní a někdy i zábavní. --- Bylo to tam úžasné, nemáme slov. Akorát jsme si dost naklepali zadek ...

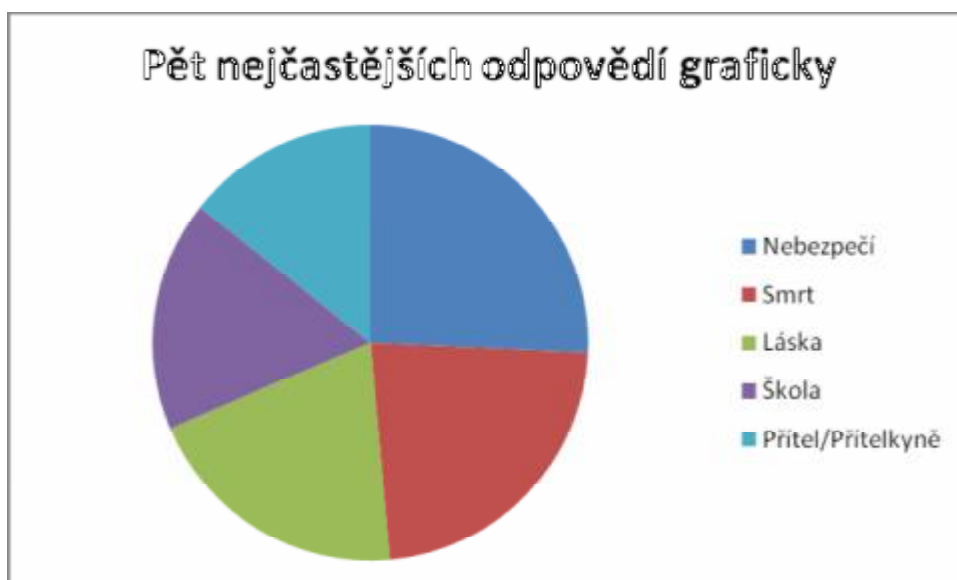

O ČEM SE NÁM ZDÁ?

Pět TOP odpovědí:

Nebezpečí	(někdo mě pronásleduje, přírodní katastrofy, ...)
Smrt	(moje, mrtví příbuzní, hadi, pavouci, neživé příšery, ...)
Láska	(líbání, sex, nahé ženy...)
Škola	(většinou o učitelích)
Přítel/kyně	

Hodně žáků odpovídalo, že se jim nezdá nic, nebo to většinou vždy zapomenou. Uvedli, že snad někde cestují, nebo se jim zdá o kamarádech.

Pár snů na ukázkou:

- „Zdalo se mi, jak školu přepadla invaze upírů a všechny nás v ní drželi. Potom se mi také zdálo o takových velikých škaradých trollech a ještě o tom, že jsem honila zloděje.“ – žákyně 8.B
- „Zdalo se mi, že se ze mě v budoucnu stane idiot.“ – žák 6.třídy.
- „Zdalo se mi, že se stanu bojovníkem.“ – žák 6.třídy.
- „Zdalo se mi, že po mně šel bezdomovec.“ – žákyně 8.třídy

Zdají se sny i našim učitelům? A jaké? Několika jsme se zeptali:

Pan učitel Beneš:

„Když už se mi něco zdá, tak většinou chci někomu utéct, ale nemůžu. Často mám ve snu křídla a vždycky si pokojně lítám ve vzduchu, než mě začne v tom snu někdo pronásledovat. To potom zase nemůžu letět, když se snažím uprchnout.“

Poznámka: pan učitel Beneš na sny moc nevěří, zas tak moc je nepřeceňuje.

Paní učitelka Hradečná:

„Někdo mě pronásleduje... ve snech mi většinou hrozí nějaké nebezpečí, pro jistotu zapomínám hned po probuzení.“

ANKETA

Pan učitel Kadlec:

„Většinou někam letím nebo padám, skoro vždy se jedná o nějakou katastrofu.“

Paní učitelka Sokolová:

„Hodně se mi zdává o mamince. Někdy i někam cestuji. Také se mi zdálo, že chci dát nějakému neposlušnému žákovi pohlavek, ale nemůžu se pohnout a už vůbec nemůžu pohnout rukou.“

VÝKLAD NEJČASTĚJŠÍCH SNŮ:

Nebezpečí

Někdo tě pronásleduje? - Trpíš a nevíš za co.

Smrt

Vidíš mrtvolu? - Bude svatba v tvojí rodině.

Jsi sám mrtev? - Budeš dlouho živý.

Vidíš někoho jiného mrtvého? - Usmíříš se s nepřítelem.

Zemřel jsi ve snu? - Něčemu důležitému uděláš konec, s něčím se vypořádáš.

Obživil jsi ve snu? - Jsi předurčen k velkým činům.

Láska

Máš ji ve snu? - Budeš šťasten.

Nemáš ji? - Snaž se, ať vyhraješ.

Klamná? - Potkáš kohosi nového a lepšího.

Prožíváš lásku? - Tvůj sen se stane skutečností.

Vidíš lásku jiných? - Překonáš trpké chvíle.

O lásce se může většině z nás zdát, protože po ní třeba i toužíme. Může to také znamenat dobré znamení na obzoru.

Škola

Jsi ve snu v ní? - Nauč se více trpělivosti.

Vidíš se, jak do ní jdeš? - Máš dobré základy.

Dostal jsi ve snu úlohu? - Trochu se potrápíš.

Vidíš učitele? - Jsi nepoučitelný.

Učíš se v ní? - Zažiješ mnoho nového.

Jestliže se ti často zdává o škole, je to znamení, že moc pilně pracuješ. Nebo se ti po škole může hodně stýskat (např. o prázdninách, když jsi nemocný...). Může to být také znamení, že jsi něco zapomněl (DŮ), nebo ses nenaučil na nějakou písemku a máš z toho špatný pocit, tak tomu se snad dá předejít!

Přítel/kyně

Vidíš ho/ji? – Zlomyslný člověk je ti nablízku.

Jsi jím/jí napaden? – Dej si pozor na úraz.

Jestliže se ti častokrát zdá o příteli nebo přítelkyni, může to být tím, že jsi ji už dlouho neviděl.

Létání

Sám s křídly? – Přináší to zármutek.

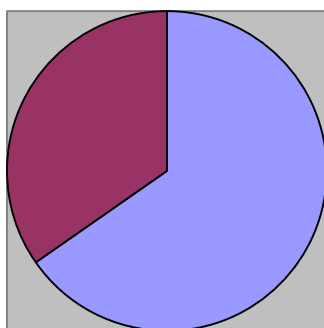
Bez křídel? – Znamení šťastné a svobodné budoucnosti.

Tak to bude pro tentokrát asi vše. Doufáme, že jste si tuto anketu aspoň omrkli a něco si z ní třeba i vyvodili (např. výklad těch snů). Doufáme také, že se vám naše usilovná práce alespoň trochu líbila.

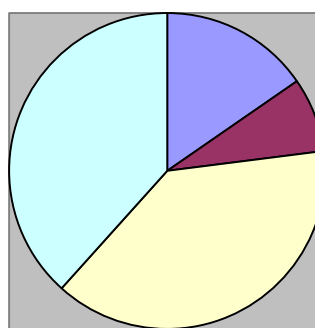
(dana+verča)

PRŮZKUM DOPOLEDNÍHO STRAVOVÁNÍ

Kolik z nás snídá? Co ráno snídáme?

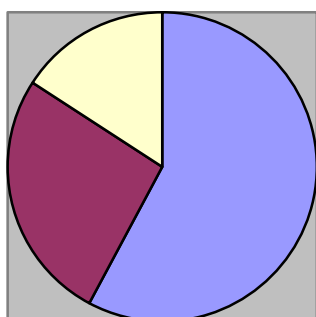

■ nesnídá
■ snídá

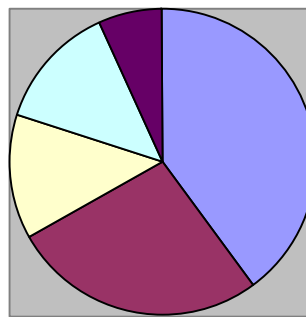
■ pečivo
■ ovoce, zelenina
■ všechno možné
■ jen čaj, kafe, kakao

Kolik z nás svačí?

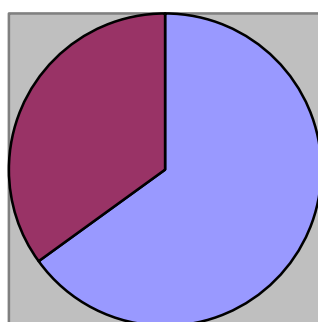
■ svačí
■ nesvačí
■ občas

Co svačíme?

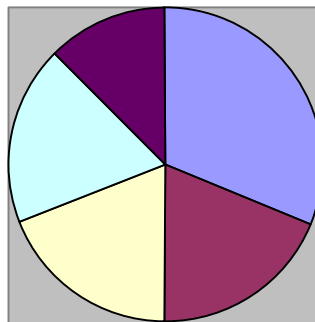
■ rohlík, chleba
■ cizí svačinu
■ zelenina, ovoce
■ sladké pečivo
■ kafe

Kolik z nás v automatu nakupuje?

■ Ano
■ Ne

Co si kupujeme v automatu?

■ pití
■ crossaint
■ sladkosti
■ všechno možné
■ slané chipsy

Pozn. redakce: Komu nejsou grafy v černobílém provedení jasné, najde je v barvě na:
www.zs.streliceubrna.cz//časopis//2008/2009//3.číslo

JEDEN ZAJÍMAVÝ POSTŘEH A NÁMĚT K ZAMYŠLENÍ

Při dotazování nebylo možno si nevšimnout, že z čím vyššího ročníku dotázaní žáci byli, tím nižší byl mezi nimi počet snídajících a svačících. Vzpomínám si, jak mi maminka na prvním stupni chystala každé ráno svačinu. Postupně ji začala chystat už večer a ukládat do ledničky. Jednou jsem ji tam nenašla a od té doby se to se mnou táhne. **J**

Možná je v tomto ohledu dobré dát na rady jedné reklamy: „Vždyť ráno dělá den...“

(tery)

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU MRÁČKOVOU

1. Jak dlouho učíte na naší škole?

Patnáct let – od roku 1993.

2. Proč učíte zrovna matematiku, angličtinu a němčinu?

(Smích) Matematika je věda velmi pěkná, protože se nedá zpolitizovat, je jasná a přímá. Jazyky mě vždycky bavily, protože mně otevíraly svět.

3. Nechala jste už někdy někoho propadnout?

Na základní škole ne. Ne, určitě ne, ale na bývalé střední škole ano, z matematiky.

4. Jaká je Vaše nejoblíbenější kniha?

Vejde a já od Betty Macdonaldové.

5. Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Chtěla jsem být vždycky učitelkou a majitelkou penzionu.

6. Líbí se Vám moderní autoři knih?

Nemám velký přehled.

7. Máte ráda moderní hudbu?

Jak co, spíše pop.

8. Co si myslíte o dnešní politice?

Že by už konečně někdo mohl vzít rozum do hrsti. Ale i ti mladí tomu stejně v politice podlehnou.

9. Jaké máte ráda jídlo?

Bramborové placky s povidly.

10. Jaký máte názor na délku prázdnin?

To je těžká otázka, často si přeji, aby byly delší.

11. Baví Vás cestování?

Baví mě moc a je ještě spousta míst, která bych chtěla navštívit, například Nový Zéland.

12. Jaký je Váš životní sen?

Navštívit ten Nový Zéland.

13. Věříte v reinkarnaci?

Ne, ale kdyby jo, tak bych chtěla být medvědem.

(feri+mája)

VÍTE, ŽE...

- Ø Karel Jaromír Erben zakomponoval do své básně Vodník poznatky ze snáře: „*Bílé šatičky smutek tají, v perlách se slzy ukrývají a pátek to nešťastný je den.*“
- Ø Každá starověká kultura přikládala snům velký význam a měla i vlastní snáře (egyptský, chaldejský, aztécký, keltský...) ...
- Ø V antickém Řecku považovali sny za „potrubní poštu“ bohů ...
- Ø Bohem spánku byl pro Řeky a Římány v dobách antiky Hypnos ... Byl synem bohyně noci Nykty, se kterou přicházel každé noci na svět a na všechno živé sesílal spánek. Lidem posílal sny a zbavoval je tak útrap a starostí. Nikdo nemohl odolat jeho moci, dokázal uspat i samotného boha Dia. Byl otcem boha snů - Morfea.
- Ø V Bibli Bůh k lidem občas promlouvá ve spánku ...
- Ø Když se vám zdá o mrtvých bude přšet ...
- Ø Lejno ve snu znamená peníze ...
- Ø Sny mohou předvídat budoucnost ...
- Ø Sny lze ovlivňovat vůlí ... Někdy si spáč tak přeje, aby se přerušovaný sen „dozdál“, že se mu to podaří.
- Ø Sny máme každý, i ti, co to popírají ... Někdo si je prostě pamatuje a jiný ne.
- Ø První fázi spánku je usínání, v druhé upadáme do spánku, kdy se zcela odpoutáme od okolí ...
- Ø Fáze hlubokého spánku se střídají s fázemi zvanými REM (= rychlý pohyb očí), ve kterých je mozek téměř vzhůru, zatímco tělo spí ... A tehdy se nám zdají sny.
- Ø Lenochoď prospí až 20 hodin denně ve větvích stromů ...
- Ø Tučňák spí jen několik minut denně ...
- Ø Některá zvířata - jako kůň nebo slon - spí vestoje ...
- Ø Leonardo da Vinci prý spal po 4 hodinách vždy asi 15 minut ...
- Ø Japonka Kamato Hongoová, která byla považována za nejstaršího člověka na světě a zemřela v roce 2003 ve věku 116 let, byla pozoruhodná i tím, že spala jen jednou za dva dny ...
- Ø V průběhu let se průměrná délka spánku ve vyspělých zemích zkrátila z 9 hodin na počátku 20. století na současných 7,5 hodin ... Největší vliv na spánkové zvyklosti mělo rozšíření elektrifikace a tedy i umělého osvětlení.
- Ø V odborné literatuře se uvádí, že sedmnáctiletý americký student Randy Gardner v roce 1965 vydržel 11 dnů za sebou nespát. Tento experiment byl nakonec z rozhodnutí lékařů přerušeno, protože hrozilo naprosté vyčerpání organismu. Podle Guinnessovy knihy rekordů vydržela nejdéle nespát Angličanka Maureen Westonová - 449 hodin, tedy 18 dní a 17 hodin. Prý se tak stalo v roce 1977. U laboratorních zvířat je potvrzeno, že nepřerušované odpírání spánku vede ke smrti ...
- Ø Přejít na zimní čas obvykle tolerujeme lépe, protože naše biologické hodiny mají u většiny z nás tendenci se zpožďovat - denní rytmus netrvá přesně 24 hodin, ale je o něco delší. Při přechodu na letní čas musíme vstávat dříve a adaptace trvá déle.

Zdroj: internet
(sok+tery)

ZÁHADA ZVANÁ YETTI

Yeti je humadoidní tvor, jehož existence nikdy nebyla spolehlivě prokázána. Jedná se o mýtického tvora z pohoří Himalájí, který nebyl nikdy spolehlivě zdokumentován. Yeti je údajně až 2,5 metru vysoký chlupatý tvor podobný lidoopovi, nebo pravěkému člověku.

Mýtus o něm je založen především na vyprávění obyvatel z okolí Himalájského pohoří, kde se zprávy o tomto tvorů vyprávějí již po mnoho generací. Pro evropskou civilizaci ho objevil v roce 1889 anglický důstojník L. A. Wadel, když na jednom himálajském sedle objevil ve sněhu obrovský otisk bosé chlupaté nohy.

Jediným důkazem existence yetiho jsou otisky chodidel a jejich fotografie. První fotografie stop pořídil v roce 1937 F. S. Smyth, který na důkaz nadměrné velikosti k otisku přiložil horolezecký cepín. Většina odborníků se však domnívá, že se jedná o poškozené či deformované otisky jiných zvířat. Jiní odborníci tvrdí, že se může jednat o tvora, který prozatím není odborně popsán, ale jeho existence je možná. První sádrové odlitky stop udělali v roce 1972 američtí horolezci McNeely a Cornin.

Dle jiných odborníků se může jednat o zástupce druhu *Homo erectus*, který se v evolučním postupu oddělil od linie následného *Homo sapiens*. Je také možné, že se jedná o tvora zvaného *Gigantopithecus*, tedy o velkého lidoopa, jehož pozůstatky byly nalezeny v Číně.

Zprávy o podobných tvorech jsou pod různými názvy zaznamenány i v jiných končinách světa. Například na území Ameriky je podobný tvor znám jako Bigfoot neboli Velká noha. Všechny zmínky pocházejí především z odlehlých, nepřístupných míst, jako jsou pohoří Himaláje, Altaj nebo pohoří Kanady, Severní Ameriky či Austrálie.

V druhé polovině 20. století byly pořizeny i videozáznamy neznámého tvora, který odpovídá popisu yetiho, především v oblasti Severoamerického kontinentu. Některé tyto záznamy byly prozkoumány a byla potvrzena jejich pravost, tj. že se nejedná o filmové triky. Zda však jde o záznamy zoologicky neprozkoumaného a nepopsaného tvora, není zatím prokázáno.

Jak by se sněžní lidé, kteří se podle svědků vyskytují ojediněle, rozmnožovali? Paleobiolog prof. RNDr. Zbyněk Roček vysvětluje: „K tomu, aby se biologický druh mohl udržet, je zapotřebí populace s určitým minimálním počtem jedinců – bez ohledu na to, zda žijí pospolitě nebo jednotlivě. Dlouhodobé udržení populace yetiho tedy předpokládá minimálně desítky jedinců. Vzhledem k provozu, který v poslední době v oblasti jeho domnělého rozšíření panuje, je velmi nepravděpodobné, že by jeho pozorování nebyla doložena průkaznějším způsobem, než je tomu dodnes.“

Pro existenci sněžných lidí zase hovoří fakt, že dějištěm většiny údajných setkání s tímto tvorem byla málo přístupná místa velehor, která jsou nejméně probádanou částí zemského povrchu. Zastánci yetiho tedy říkají, že nelze černobíle zavrhnout, že se tam nějaký neznámý živočich nemůže objevit.

(sedlo)

Zdroj: wikipedia.cz

NAŠE SNY

„TO SE MI SNAD JENOM ZDÁ, ...“

... říká si Alenka ve škole, „snad dneska nebude paní učitelka zkoušet!“ Najednou paní učitelka řekne: „Alenko, pojd' k tabuli.“ Alenka jde v domnění, že nic neumí.

Paní učitelka řekne: „Vyjmenuj mi přežvýkavce.“

Alenka chvíli mlčí. Potom vyhrkne: „Kráva!“ - „No a dál?“ - „Dál nic nevím.“

„Tak mi něco pověz o ježkovi!“ - „Ježek je zvíře jehličnaté a nosí na bodlinách jablíčka.“ - „No a kde žije a jak se rozmnožuje?“ - „No, to nevím.“

„A co víš o žížale?“ - „Prosím nic.“ - „Alenko, ty nic neumíš. Ty ses neučila?“ - „Ne.“

„A proč?“ - „Neměla jsem čas.“

„Tak to bude za pět!“

Alenka jde smutně do lavice. Najednou paní učitelka řekne: „K tabuli půjde... ..Robinson!“ a Alenka se probudí a vykřikne: „JÁ UŽ SE BUDU UČIT!!!“

Její kamarádka Katka na to: „To se ti jenom zdálo.“

Alenka si oddychla: „To jsem ráda, že to byl jen sen!“

A OD TÉ DOBY SE ALENKA UČÍ A MÁ SAMÉ JEDNIČKY.

Natálie Feitová, 5.třída

MŮJ SEN

Jednou jsme jeli autem, já, mamka, taťka a moje sestra Barča. Jak tak jedeme, na jedné straně silnice bylo obilí a na druhé dva domy. Jeden byl malý, pobouraný a ten druhý vysoký a tak nějak „středně“ hezký. Najednou jsme nabourali do obilí. Nikomu se nic nestalo, ale já jsem radši zavolala policii, hasiče a záchranku. Z okna malého domku vykoukl starý dědek s cigaretou a křičel na nás: „Záchranka nepřijede!“ A měl pravdu. Záchranka nepřijela. Ale přijela aspoň policie a hasiči.

Ubytovali jsme se ve vysokém domě. Asi za hodinu se mamka s taťkou a Barčou šli koupat do kulatého bazénu za domem. Já jsem se oblékla do plavek a vzala jsem si kulaté brýle. Koukla jsem se z okna a tam za plotem před malým domkem stál nějaký kluk. Pořád mě zval dovnitř, a tak jsem šla. Rychle jsem seběhla schody, otevřela branku a vešla dovnitř. Byl tam hrozný nepořádek. Sedla jsem si na židli, ale pak ... začal zvonit budík a já se probudila.

Nevím, co se dělo dál, ale moc ráda bych se to dozvěděla.

Anna Rychnovská, 5.třída

SEN O SKVĚLÉ BUDOUCNOSTI

(Zamyšlení)

Každý z nás, ať už ve dne, nebo v noci, sní o své skvělé budoucnosti. I když my, děti, to nemyslíme zatím moc vážně. Tedy než jsou z nás devátáci. Letos jsme se totiž poprvé museli rozhodnout sami za sebe a ve prospěch té naší skvělé budoucnosti. A tentokrát to za nás nevyřeší maminka, třeba jako když jsme nevěděli, které kalhoty si máme koupit, tentokrát to je opravdu hlavně na nás (pod více či méně důrazným dohledem rodičů).

Proti předešlým rokům je situace se o něco jiná díky možnosti podat až tři přihlášky, protože každý se chce přihlásit na více škol a tuto možnost využít. Najednou můžeme více brát ohled na naše sny. Touto dobou už máme za sebou level 1 – školy už jsou vybrané. Někteří již čekají jen na dopis informující o případném přijetí, jiní se stále ještě děsí přijímacích zkoušek, protože konkurence je veliká. Až bude po všem a my budeme v ruce držet ten dopis, který se po přečtení slova „přiját“ promění v ten nejužasnější na světě, teprve potom si budeme moci oddychnout a o budoucnosti zase na chvíli přestat uvažovat. Ale jenom na chvíli. Do maturity.

(krb)

KDYŽ SNÍH ROZTAJE A PTÁCI ZAČNOU CVRLIKAT...

..., ohlašuje to každoročně jaro, které snad všichni máme rádi. Nemusíme nosit ty otravně teplé zimní bundy nebo kabáty. Zkrátka stačí, když na sebe hodíme jen obyčejnou větrovku. Větrovku, aby vás neofoukl studený větřík. Studený proto, že není ohřátý od sluníčka. Sluníčko sice již svítí, ale skoro vůbec nehřeje. Proto bychom měli mít ještě nějaké teplejší oblečení a pokrývku hlavy.

Jak jaro vnímáme? ... Jaro vnímáme různě, hlavně ale:

- vůní
- pohledem
- poslechem

Jaro je jedno ze čtyř ročních období a říká se, že je to nejromantičtější roční období, protože pučí stromy, zelená se a krásně voní tráva, kvetou různé květiny, svítí sluníčko, ptáčekové zpívají. Je určitě ještě mnoho jiných příznaků jara, ale tyhle jsou snad nejvíc vidět, slyšet i cítit.

Pavla Doležalová, 5.třída

..., je jaro. Už není taková zima, všechno se zazelená a kolem nás začne poletovat hmyz, který vylétl ze svých skrýší. Slunce zapadá později, a tak je světlo delší dobu. Rozednívá se dřívě, a proto když ráno vstaneme, už vidíme vše kolem nás, když se podíváme z okna, uvidíme slunce, ptáky, zelené pupeny na stromech, zelenou trávu atd. V tu dobu je krásný pohled do krajiny. Ptáci začnou nádherně zpívat, hned se ráno vstává lépe, když vám k tomu hraje ptačí orchestr.

Ve dne je většinou počasí ideální na procházku do oživlého lesa nebo na výlet na chalupu. Lidé se více smějí a užívají si krásného, dokonce už i trošku teplého období.

V tu dobu se líhnou mláďata různých zvířat. Vajíčka, na kterých sedí slepice, začínají pomalu prskat.

Děti začnou jezdit na kolech, na koloběžkách a na skateboardech, jsou rády, jelikož se jim čím dál více přibližují velké letní prázdniny, na které se už moc těší.

Na jaře se slaví Velikonoce, chlapci chodí za děvčaty vymrskat je pomlázkou a děvčata chlapcům na oplátku dají hezké malované vajíčko.

Zkrátka, když začne jaro, rozjasní se všem oči a všichni vidí vše optimisticky.

Dagmar Eckertová, 5.třída

..., sněženky a bledule začnou kvést, líhnou se kuřata a rodí se mláďata a chlapci chodí dům od domu pro pomlázku, tak poznáme, že už přišlo jaro. Na jaře všichni nabírají nových sil a těší se z teplejšího počasí, zahradníci se radují, že jim raší a rozkvétají poupata, děti zase ze strakatých a mourovatých kořat, vášniví sportovci vytažují a spravují kola či loďky. Jaro je prostě plné čekáných překvapení, ale i nečekaného aprílového počasí.

Já mám jaro velmi ráda. Víceméně je to asi způsobeno tím, že jsem se na jaře narodila, ale myslím, že jaro mají rádi všichni. Na jaře miluji procházky v provoněných lesích a návštěvy rozkvetlých luk.

Je trošku zvláštní, že se mi na jaře vstává mnohem lépe. A když vstanu, tak otevřu okno, sice je mi malinko zima, ale za ten pohled na svěží zelený les mi to stojí (skoro vždy málem nestihnu přijít včas do školy). Velice se těším na tuto sobotu. To totiž začne mnou dlouho očekávané jaro!

Sára Šilgeraiová, 5.třída

KDYŽ SE ŘEKNE JARO ...

..., mnoho lidí si představí vonící přírodu, kde se vše zelená, kde začínají zpívat ptáci, kde pobíhají nedávno narozená mláďata. Děti myslí na to, že už brzy skončí škola a bude léto a dlouhé letní prázdniny. Ale slovo jaro zahrnuje mnohem víc

Jaro je roční doba, která začíná dnem jarní rovnodennosti a končí při letním slunovratu. V tomto období se probouzí po svém zimním spánku mnozí spáči, kteří na podzim v těle nahromadili velké tukové rezervy, vyhledali si nepromrzající úkryty, kam si zalezli, aby přečkali zimu. Když přijde jaro, tak všechna tato skrývající se zvířata vylezou a hned se starají jen o to, kde by co snědla nebo vypila. Až po té dlouhé zimě konečně naplní svůj vyprázdněný a promrzlý žaludek, který touží po každém soustu, a začnou si stavět nová obydlí, kde stráví teplejší část roku.

Rostlinám se ze země podaří vystrčit první lístky, které tu roztávající půdu rozzáří do jarní zelené barvy. Stromům vyraší pupeny, zanedlouho se otevřou voňavé květy a včely tak jako každý rok budou mít plno práce. Není totiž jednoduché opylovat květy. Však také vzniklo rčení *pilný jako včelka...*

Jaro je doba, kdy na svět přijdou mláďata všeho druhu. Ptáčata, štěňata, koťata, malí zajáci, mývali, ... Sotva otevřou oči, jsou ohromena tou kvetoucí nádherou, která je obklopuje, a i když ještě neumí pořádně chodit, jejich první kroky vedou k vonícímu květu.

Slunce bývá čím dál silnější a země se tak nějak pomaličku, ale přece jenom zahřívá.

Příroda to nemá lehké, všechno musí včas připravit a nachystat, aby mohlo přijít léto. Nám se to zdá nemožné, ale ona to každý rok za ty tři měsíce stihne a my se můžeme dívat na vonící a probuzené okolí.

V tomto období jsou také některé významné svátky, například Velikonoce, Svátek práce, Den osvobození, ...

Jaro je velice důležité. Kdyby nebylo, v létě by na loukách, kde bzučí hmyz a kobylky přeskakují z jednoho stébka trávy na druhé, nerostly rudé vlčí máky, sytě žluté pampelišky, zářivě bílé kopretiny, na jabloních by se nečervenala kulatá šťavnatá jablka, na podzim by nemohly opadat stromy, protože by neměly žádné listy, veverka by si nemohly posbírat ořechy padající z těch nejvyšších větví a přezimující zvěř by si nemohla udělat tukové zásoby. Je spousta důvodů, proč každý rok přichází jaro..., je prostě nepostradatelné.

Anna Hartmannová, 7.třída

..., vzpomenu si na Ozzákovu definici jara : „Podle mě je jaro kus roku, kdy je člověk celej vyměnej a cejtí, co nikdy necejtí. Svět je najednou úžasnej, jako když je člověk vožralej. Ale ne z piva, z něčeho jinýho, nádhernýho. Jaro je, jako když v hospodě votevřou vokna. Jaro je, jako když se probudíš po mejdanu, všichni spěj a pořád hraje hudba.“ (Zkráceno)

Jaro nás mění. Všichni vidí, jak kolem bují příroda a lidem rozkveté srdce. Asi proto je máj na jaře, kdy mohou být lavičky co nejobsazenější, a to zamilovanými dvojicemi, které si vyznávají lásku.

K jaru se váže též mnoho zvyků: vynášení zimy nebo třeba Velikonoce.

K jaru se váží i různé pranostiky: jarní deštiček – čerstvý chlebíček, studený máj – v stodole ráj a další.

K jaru patří i jarní rostliny a jarní rovnodennost, středně teplé sluníčko a ptáci vracející se z teplých krajin... Na jaře se prostě příroda probouzí.

Tohle si představím když se řekne jaro.

Eliška Stehnová, 7.třída

Pozn. redakce: Ozzák je úlet'ák ze seriálu Comeback

A OD TÉ DOBY MAJÍ VLAŠTOVKY ROZDVOJENÝ OCÁSEK

Kdysi měly vlaštovky ocásek nedělený. Byly tehdy děsně parádivé a chtěly se hodně odlišovat. Jednou letěla jiříčka Janička kolem vlaštovčího hnízda. A co čert nechtěl, musela si tam odpočinout. Sletěla tedy dolů. Vlaštovky ji hned zpozorovaly a začaly si říkat: „Ta je ale pěkná. Á, snad ale není hezčí než my?“

Když si Janička trochu odpočinula, uletěla a vlaštovky přemýšlely a přemýšlely, jak se udělat hezčí. Až je to napadlo - vzaly červené líčidlo a kolem zobáčku se nalíčily. Ale druhý den jiříčka přiletěla znova a vlaštovky mohly puknout vzteky.

„Je hezčí než my,“ naříkaly. A znovu přemýšlely, jak to udělat, aby byly ještě hezčí.

Až jedna z nich vykřikla: „Rozsekne si ocásky.“ A jak řekla, tak se stalo. Když však měly všechny vlaštovky ocásky rozseknuté, pochopily, že se až tak moc nezměnily a už nechtěly být krásnější. Došlo jim, že jsou krásné i tak. Ocásky ale už nešly spojit.

A od té doby mají vlaštovky rozdvojený ocásek.

Eliška Stehnová, 7.třída

Bylo jednou několik vlaštovek a jen jedna měla rozdvojený ocásek, vlastně ho takový měly všechny, jenom o tom nevěděly, protože měly obě půlky u sebe, a nezajímalo je, jak ten jejich ocásek vypadá, vlastně některé vlaštovky ani pomalu nevěděly, že nějaký ocásek vůbec mají. Všechny vlaštovky jen pomlouvaly tu, která měla ocásek rozdvojený, posmívaly se jí, že je obluda. Vlastně se jí posmívaly jen proto, že ony nic takového neměly a moc se jim to líbilo.

Chudák vlaštovka s rozpůleným ocáskem neměla žádné kamarádky, nikdo se s ní nebavil, vlaštovky se jí jen smály a říkaly: „Hele, obluda se blíží.“

Jednoho dne, když se letěla podívat někam úplně jinam, než měla svůj domov, aby konečně měla pokoj od těch závistivých vlaštovek, tak na ni zavolala neznámá vlaštovka: „Počkej chvíli, ty máš ale hezký ocásek, jak to, že ho máš rozdvojený a já ne?“

„To já nevím, ale vadí mi to, protože se mi u nás všichni posmívají, že jsem obluda, a nemám tam nikoho, s kým bych se mohla bavit. A tobě se líbím?“

„Ano, moc, taky bych ho chtěla mít takový, a jestli chceš, tak se spolu můžeme bavit“

„Jestli chceš, tak jo, jen mě udivuje, že se ti to líbí.“

Když si začala nová kamarádka rovnat pírka na zádech, tak roztáhla trošičku ocásek a vlaštovka s rozdvojeným ocáskem to uviděla a vykřikla: „Vždyť ty ho máš taky rozdvojený, jenom o tom nevíš, protože máš obě půlky pořád u sebe!“

„Vážně, toho jsem si nikdy nevšimla!“ A podívala se na ocásek a opravdu uviděla, že ho má také rozdvojený, stačí ho jenom roztáhnout a je to.

„Jé, to se mi líbí!“

„Ale počkej, když ty máš taky rozpůlený ocásek, tak ho musí mít takový i ostatní u nás doma. Už to mám! Ahoj, přiletím zítra!“ vykřikla a odletěla za vlaštovkami, které ji pomlouvaly.

Z dálky volala: „Prosím stůjte a nesmějte se mi, prosím poslechněte mě - všechny si začněte rovnat pírka na zádech!“

Když to udělaly, tak vlaštovka viděla, že mají všechny ocásek jako ona, a hned jim to řekla.

„Jéééééééééééééééé, promiň, že jsme se ti posmívaly,“ omlouvaly se, „my jsme ho ve skutečnosti chtěly mít takový jako ty.“

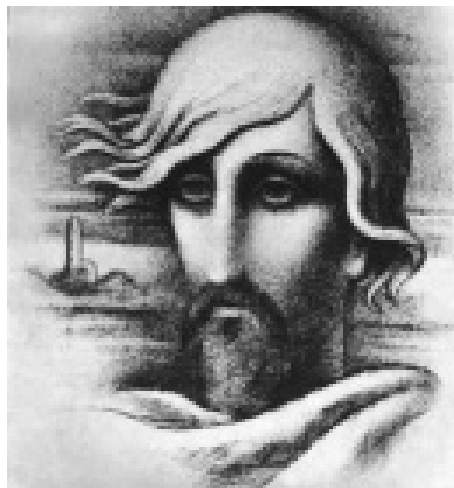
„To je dobré, jsem ráda, že už nejsem sama a mám konečně nějaké kamarádky“.

A od té doby mají vlaštovky rozdvojený ocásek.

Kristýna Chrástová, 7.třída

PRVNÍ MÁJ

Byl pozdní večer – první máj –
večerní máj – byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech;
květoucí strom lhal lásky žel,
svou lásku slavík růži pěl,
růžinu jevil vonný vzdech.
Jezero hladké v křovích stinných
zvučelo temně tajný bol,
břeh je objímal kol a kol;
a slunce jasná světů jiných
bloudila blankytnými pásky,
planoucí tam co slzy lásky.

    Toť nejznámější sloka ze slavné básně Karla Hynka Máchy.
    Celá báseň prý popisuje skutečnou událost.

V noci před prvním květnem „slavíme“ pálení čarodějnic a prvního května je První máj, svátek všech zamilovaných (a taky práce). Je veliká škoda, že se na tento svátek lásky zapomíná a nahrazuje jej v únoru sv. Valentýn. Vždyť polibek z lásky pod rozkvetlou třešňí je stokrát hezčí.

Za našich babiček se kromě romantického políbení ještě házely májky (pugátky) do komínů či za okno a přes noc se malovaly na cestu křídou nebo vápnem čáry, které vedly od chlapcova k dívčinu domu. Babička se mi jednou přiznala, že dostala v jednom roce tři májky.

A Máchův Máj? Ten je jakýmsi symbolem lásky pro všechny, co ji k sobě cítí. Škoda, že třešně nekvetou víckrát do roka...

(lucy)

NEPŘÁTELÉ NA OSTROVĚ KORTOS 2. DÍL

Stejně varování jako minule - kdo neví jaké, tak ať zavzpomíná.
Kdo si na to nevzpomene, tak má smůlu).

První díl naleznete na www.zs.streliceubrna.cz

Nastala chvíle napětí, Půlelf se díval na Elvin, Elvin se dívala na něj.

„Jmenuji se Tristan a jsem princ z říše lidí.“

Elvin na něj „civěla“ s otevřenou pusou, neschopná vydat ze sebe jedné slovo. Když se vzpamatovala, snažila se tvářit alespoň trochu normálně, ale bez úspěchu. Nakonec se jí pusu podařilo alespoň částečně zavřít, stejně vypadala divně.

„Nemusíš na mě takhle civět, dost mě to vyvádí z míry,“ komentoval její výraz Tristan. Po těchto slovech Elvin konečně zavřela pusu.

„Abys věděl, žádný dojem to na mě neudělalo,“ řekla Elvin.

„To jsem viděl,“ pohotově odpověděl Tristan.

Nakonec se Elvin vzpamatovala: „Budeme tady jen tak klábosit, nebo se vrátíme do vesnice?“

„Jak se tam chceš dostat, vždyť už je skoro tma, a nemrtví můžou být ještě v lese.“

„Dívej se pozorně, lidský princí, co teď uvidíš, není zas tak časté.“

Nato skoro neslyšně zapískala. Z lesa se ozval dusot kopyt, běžel tudy nějaký čtyřnohý tvor.

„Co to je?“ ozval se Tristan.

„To je jednorožec, každý elf ho může přivolat, ale neděláme to zas tak často. Nasedni za mě, princátko, a drž se, bude to rychlá jízda,“ řekla Elvin a v mžiku byla na hřbetě toho kouzelného stvoření. Tristan chvílku váhal, ale potom přece jenom nasedl.

Jízda byla víc než jen rychlá, Tristan měl co dělat, aby se na jednorožci udržel, zato Elvin si jízdu užívala. Po hodině jízdy, což při rychlosti jednorožce byly tak tři hodiny jízdy na koni, se před nimi vyvalil oblak kouře.

„Co to je?“ zajímal se Tristan a všiml si, že Elvin vypadá vyděšeně, seděl sice za ní, ale bylo to poznat.

Elvin se rozjela ještě rychleji. Když dorazili na místo, odkud vycházel kouř, nestačili se divit. Vesnice byla do základů vypálená, Elvin si s hrůzou uvědomila, že to je její vesnice.

Sesedla z jednorožce, kterého zároveň propustila, a rozběhla se ke svému domu. Nikdo tu nebyl a nebyly tu ani stopy krve. „Museli je odvést,“ pomyslela si Elvin. Chvilí vesnici prohledávali, dokud Tristan našel stopy vedoucí odtud. Ve stájích byli ještě koně, dva vzali a vyrazili za únosci.

Asi po třech hodinách před sebou zpozorovali pohyb, bylo tam 5 nemrtvých.

„No, tak ty budeme muset objet,“ řekla Elvin.

„A proč?“ pronesl Tristan a jel dopředu.

Elvin se nejspíše vydala za ním, viděla, jak Tristan slézá s koně a v ruce drží hůl, ani si neuvědomila, že ji měl celou dobu.

Na dlani druhé ruky se mu začala tvarovat modrá koule. Elvin stáhla ze zad luk a vystřelila jednou, podruhé. Pak už byli nemrtví u ní.

Paprsek z koule se Tristanovi začal šířit po těle, až se rozšířil úplně po celém povrchu jeho těla a bum! Výbuch smetl a spálil nemrtvé. Elvin se ale nic nestalo a zvědavě se na Tristana podívala.

„Taky něco umím,“ pokrčil rameny Tristan.

„Mno, alespoň tu nejsi tak zbytečný.“

„Už si měla na kahánku.“

„No to teda neměla!“

„No když myslíš ...“ řekl se zlomyslným úšklebkem Tristan.

Další kus cesty ujeli tak, že spolu prohodili jen pár slov. Tristan se na Elvin stále zlomyslně šklebil, až jí to šlo na nervy.

Další ráno zjistili, že únosce neuvěřitelně dohnali. Stopy, které našli, byly staré sotva pár hodin, přitom se nemrtví pohybovali rychle, určitě museli vycítit, že je někdo sleduje.

Na noc se utábořili na kraji lesa. Elvin náramek pářil tak, že si ho sundala.

„Ty víš, co je to za náramek, že?“ zeptala se Elvin.

„Nevím o něm víc než ty,“

„Ale když jsme hledali mého bratra (Elfové nepokládají za dobré, když se o mrtvých mluví jménem), řekl: 'Na elfa dost neobvyklý náramek'.“

Tristan se kousl do rtu, jak se mohl takhle přehknout? „Jediné, co vím, je, že tě ten náramek pářil, když se blíží velké nebezpečí.“

Z lesa se ozvalo vytí a ze tmy se na ně dívalo několik zářících vlčích očí. Oba byli okamžitě na nohách. Vlci se zatím drželi z dosahu světla ohně, ozývalo se jen vrčení.

„Kouzli, jako předtím,“ řekla Elvin

„Nemůžu, to kouzlo působí jen na nemrtvé, proto tě to nezabilo taky.“

Vlci se začali přibližovat blíž. Několik vlků skočilo do kruhu světla právě v tu chvíli, aby zjistili, že tam na ně čeká hůl nebo meč. Najednou se ozvalo zvláštní zaštekání a vlci ustoupili.

Do světla vstoupil velký šedý vlk a řekl: „Co tady chcete?“

(sedlo)

CO PRO NÁS PŘIPRAVILI NA JARO NÁVRHÁŘI?

Jaro tu bude každým dnem a s ním i čas vytáhnout sukně, lehké kalhoty a šaty. Jaké oblečení tedy vytáhnout ze skříní, po čem se dívat v obchodech?

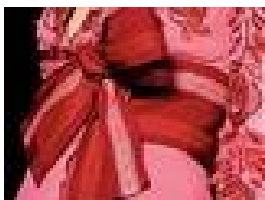
S příchodem nové sezóny nemusíte vyměnit z gruntu celý šatník. Stačí si jej pořádně prohlédnout, zkombinovat oblečení, co už máte, a přikoupit k němu pár zajímavých novinek. V jakém oblečení můžete uvítat první jarní sluníčko?

K širokým nohavicím od loňska přihodili návrháři úzkou, toreadorskou variantu. Podívejte se po svých vyšívaných kalhotách z minulého jara, případně po jiných pohodlných bavlněných. Zkrácená délka, kterou tak skvěle doplní vysoké boty, se tuto sezónu transformovala do ohrnutých nohavic. Chybu neuděláte ani s úzkými nohavicemi nebo s ostrými puky.

K jaru patří neodmyslitelně sukně. Co je u nich nového? V módě zůstávají dlouhé, volné a vlající sukýnky, přicházejí bublinové a volánové. Z šatníku nemusíte vyhazovat ani sukně ke kolenům nebo nadýchané sukně plných tvarů. Pokud zatoužíte po nové sukni, vybírejte si z široké nabídky volánů, zejména v délce u kolen, a načechraných bublinových sukní, které odhalují kolena.

Šaty jsou zajímavou variantou oblečení do práce a s vhodnými doplňky si je můžete vzít i na romantické rande. K ženskosti a vlajícím materiálům z loňska přidali návrháři mašle a košilový střih. Pokud najdete z loňské sezóny mezi svými svršky šaty empírového střihu (rozšiřující se od prsou), bílé krajkové nebo květinové šatečky, případně nadýchané vílí šaty z vlajících materiálů, rozhodně s nimi můžete počítat i letos. V obchodech se podívejte po šatech se zajímavými detaily: mašlemi nebo řasením, košilového střihu nebo se zvířecími motivy.

Vloni vládla stylům Afrika, ať již ve verzi safari nebo domorodé vzory. Jižní Amerika a indiánské etno jsou stále v kurzu. Letos se navíc vydáme i do minulosti Indie.

Zdroj: Ona Dnes

NÁVRHY JARNÍCH MODELŮ

(popi)

HLEDEJ ROZDÍLY

Páni, copak se nám to vysypalo z aktovek! To je nepořádek! Porovnejte obsah obou aktovek, určitě najdete 15 rozdílů. Řešení je jako obvykle na konci časopisu – za redakcí.

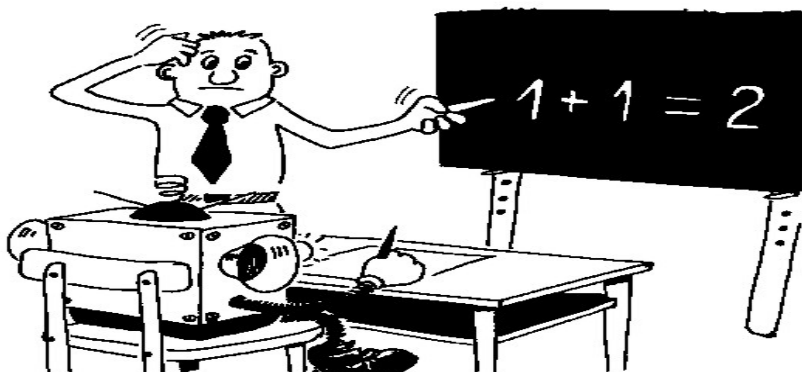

PÁR DOBRÝCH RAD PRO DEVÁČÁKY

ANEB

JAK SPOLEHLIVĚ NEUDĚLAT PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

- Přines si s sebou polštář, hod' si šlofíka (nebo to aspoň předstírej). 15 minut před koncem vstaň, protři si oči se slovy: „Ježíši, to je hodin; tak se do toho dáme.“
- Po rozdělení zadání začni křičet: „Pepo, Pepo, mám výsledky.“
- Pokud je to zkouška z matematiky, odevzdej slohovou práci. Pokud je to zkouška z jazyka, odpovídej matematickými symboly.
- Dělej si vlaštovky. Snaž se trefit učiteli zadávajícímu test do levé nosní dírky.
- Mluv si celou dobu pro sebe. Debatuj sám se sebou.
- Po obdržení zadání na něj 5 minut tupě zírej. Pak vstaň a začni křičet: „Vůbec tomu nerozumím a to jsem se pilně připravoval.“
- Dones si digitální hru. Zapni zvukové efekty.
- Najdi zajímavý způsob, jak odmítnout každou zadanou otázku, např. „Odmítám odpovědět na tuto otázku, protože se přiči mému náboženskému přesvědčení.“
- Buď kreativní, přiveď si s sebou své oblíbené domácí zvíře, přijď na zkoušky v rytířské zbroji, v plavkách, nebo županu, přines si vodní pistolku.
- Po patnácti minutách vstaň, roztrhej všechny papíry na malé kousíčky, vyhod' je nad sebe a zařvi: „Veselé Vánoce!“
- Jakmile dostaneš zadání, sněž ho.
- Každých pět minut vstaň, seber všechny svoje věci a sedni si o místo dál.
- Pokud je to test, tvoř zajímavé kombinace, jako např. BABA.
- Vyvolej vzpouru, například pohroz, že jestli všechny nevezmou, tak všichni rovnou odcházíte
- Začni si pískat svou oblíbenou píseň a nenech se umlčet. Pokud tě budou chtít skutečně vyhodit, změň repertoár.
- Přiveď si s sebou osobu s vějířem, trvej na její přítomnosti, protože bez ovívání se ti špatně dýchá.
- Když vejdeš, postěžuj si na vedro a svlékni se donaha.
- Zavolej si zkoušejícího, ukaž na libovolnou otázku a zeptej se ho na odpověď. Snaž se to z něj dostat.
- Přiveď s sebou spoustu příbuzných, aby ti pro povzbuzení dělali vlny jako na stadióně.
- Přines si s sebou co největšího a nejošklivějšího maskota. Často se k němu modli. Nahlas zapřemýšlej i o nějaké oběti.
- Přines si s sebou hudební nástroj a hraj svou oblíbenou melodii. Pokud tě budou okřikovat, snažte se je přesvědčit, že bez toho nemůžeš myslet.

(sok)

CO VÍME DÍKY AMERICKÝM FILMŮM

- ✓ Srazící se auta musí téměř vždy vybuchnout.
- ✓ Všechna telefonní čísla v USA začínají na 555.
- ✓ Hlavní hrdina necítí bolest v okamžiku, kdy mu jeho protivníci způsobí zranění, vždy ji projevuje až ve chvíli, kdy mu nějaká žena ošetřuje rány.
- ✓ Součástí každého policejního vyšetřování je alespoň jedna návštěva striptýzového baru.
- ✓ Cizinci mezi sebou hovoří anglicky.
- ✓ Policejní komisař vždy suspenduje svého nejlepšího detektiva, nebo mu dá na vyřešení případu 48, popř. 24 hodin. Čím méně na to má času, tím lépe.
- ✓ Při nákupu potravin je třeba vždy koupit alespoň jednu francouzskou bagetu.
- ✓ Pro většinu lidí není problém přistát s letadlem, když dostávají instrukce z řídicí věže.
- ✓ Klimatizační systém každé budovy je dokonalým úkrytem a nikoho ani nenapadne, aby vás tam hledal.
- ✓ Z každého okna v San Francisku je vidět dobře známý most přes řeku.
- ✓ Všechny časované bomby jsou vybaveny velkým a čitelným displejem, aby každý věděl, kdy bomba vybuchne.
- ✓ Kdykoli za cokoliv platíte, nemusíte se dívat do peněženky. Vždy se vám přece podaří vytáhnout tu pravou bankovku.
- ✓ Žena, která se nachází ve strašidelném domě, zjišťuje původ podivných zvuků vždy oblečená v noční košili.
- ✓ I bezdomovci mají zuby bílé jako právě padlý sníh.
- ✓ Vždy se vám podaří zaparkovat přímo před domem, který potřebujete navštívit.
- ✓ Během rvačky, při které jsou využívána bojová umění, nehraje roli počet protivníků. Ti vždy trpělivě tancují okolo a naprázdno předvádí bojové pozice do chvíle, než hlavní hrdina vyřadí nejaktivnějšího bijce a na ně se konečně dostane řada.
- ✓ Kdykoli je někdo sražen úderem k zemi a upadne do bezvědomí, nikdy neutrpí otřes mozku, popřípadě jiné zranění. Přeborníkem je v tomto oboru vyšetřovatel Ken Malansky, pomocník Perryho Masona.
- ✓ Téměř každý zámek lze otevřít pomocí kreditní karty.
- ✓ Zamykat automobil, popřípadě vytahovat okénko nebo střechu je zbytečné.
- ✓ Ve večerních zprávách vždy vysílají reportáž, která se vás týká, přesně v okamžiku, kdy zapnete televizi.

Zdroj: internet
(sok)

VTIPY

Víš, co udělá policajt, když má chuť na marmeládu? Oloupe si koblihu!

„Kristýnko, když ti dá maminka na svačinu dva chleby a ty jeden sníš, co potom máš?“
„Hlad, pane učiteli.“

„Tak, copak ses dnes ve škole naučil, Ivánku?“
„Učil jsem se psát.“
„A co jsi napsal?“
„Copak já vím, když ještě neumím číst?“

„Dnes jsem byl zase jediný, kdo se ve třídě hlásil.“
„To je hezké, Ivánku. A na co se pan učitel ptal?“
„Kdo nemá domácí úkol.“

„Doufám, Ivánku, že už tě nikdy neuvídím opisovat.“
„To já taky, pane učiteli.“

„Milý Ivánku, ten dopis ti píšu velmi, velmi pomalu, protože vím, že neumíš rychle číst. Tvoje Kristýnka.“

„Představ si, Kristýnko, že mě máma nutí, abych chodil spát se slepicemi.“
„A v čem je problém, Ivánku?“
„Že vždycky, když usnu, tak spadnu z bidýlka.“

Víš, jak poznáš, na jaké straně má žízala hlavu? No přece polechtáš ji na břicho, a kde se zasměje, tam má hlavu!

„Propána, Ivánku, musíme rychle domů, nebo vyhoříme! Zapomněla jsem vypnout žehličku.“
„Jen se uklidni, mami, nic se nemůže stát. Já zas zapomněl zavřít vodovodní kohoutek.“

„Pane, tady můžete rybařit jen s rybářským průkazem!“
„Díky za tip, pane porybný. Zatím jsem to zkoušel jen s červem.“

Přecházejí dvě sušenky silnici a jednu přejede auto. Ta druhá se za ní otočí a povídá: „No tak už přece pojd' a nedrob.“

„Kde je Ivánek, Kristýnko? Už je tma, proč ještě nepřišel?“
„Protože jste mu nařídil, že má zahodit ten starej bumerang – a on se o to už tři hodiny pokouší.“

„Proč vás, paní Kudrnová, tatínek nemá rád?“
„Jak jsi na tohle přišel?“ diví se paní Kudrnová.
„Protože mi poručil, ať vám zahraju na housle, než přijde.“

„Taťulínku, smím si číst, než usnu?“
„Dobrá, ale ani o minutu déle.“

„Dneska mě nenapadlo nic, co bych do toho úkolu napsala. Odevzdala jsem jen čistý papír.“
„To já taky, Týno. Snad si učitel nebude myslet, že jsme opisovali...“

ZÁBAVA

„Stejně mi něco na té historce s čápem nesedí.“ rozumuje Kristýnka.

„A co ti na ní vadí?“ vyzvídá Ivánek.

„Čápi přece odlétají v zimě na jih a zkus se zeptat, kolik lidí se narodilo v zimě.“

„Tak co jste se dnes ve škole učili, Ivánku?“

„Učili jsme se vyrábět třaskaviny, tati. A já jsem byl vyvolán.“

„Aha. A co se budete ve škole učit zítra?“

„V jaké škole?“

„Žáci, kdo odpoví na první otázku, nemusí už odpovídat na druhou. Tak tedy – Ivánku, řekni mi, kolik vlasů máme na hlavě?“

Ivánek pohotově odpoví: „345!“

„Jak jsi na takovou hloupost přišel?“ podiví se učitel.

„Nepovím, protože tohle už je druhá otázka.“

„Tak mi už konečně ukaž to svoje vysvědčení, Ivánku.“

„Nemůžu, mami, já jsem ho půjčil Kristýnce, aby vystrašila tatínka.“

Eskymák ke své eskymačce: „Čím jsi zabila toho medvěda, co leží před iglú?“

„Tím bumerangem, co jsi měl na posteli.“

„Ještě jednou mi sáhneš na ponožky a zlomím ti deku!!!“

Přijde malý indián k náčelníkovi a ptá se ho: „Proč mají indiáni tak ošklivá jména?“

„Jak ošklivá?“ odpovídá náčelník, „tobě se nelíbí Silný medvěd nebo Bystrý sokol?“

„Líbí.“

„Tak o co ti vlastně jde, Smrdutý skunku?“

Malý dinosaur se ptá matky: „Maminko, dostanu se po smrti také do nebe?“

„Ne, synku, dostaneš se do muzea.“

Jednoho dne se dcerka ptá maminky: „Mami, proč máš některé vlasy bílé?“

„To je z tvého zlobení. Pokaždé, když provedeš něco špatného, zbělá mi jeden vlas.“

„A mami, proč má babička bílou celou hlavu???“

„Honzíku, co to děláš?“

„Papám sekundové lepidýlko.“

„Cože?“

„Ammmmmmmmm...“

Tři slepice si hrají na schovávanou. Jedna piká a dvě se schovávají. První se schová do šopy a druhá do kurníku. Třetí počítá: „8, 9, 10... už jdu!“

Jde a zakopne o klacek položený na zemi. „Kurník šopa!“

Schované slepice vylezou a volají: „To neplatí, ty ses dívala!“

Pán jde se slonem do vlaku a průvodčí mu říká: „Sloni do vlaku nesmí!“

Pán tedy odejde, namaže krajíc chleba máslem a nalepí ho slonovi na jedno ucho. Namaže druhý krajíc a nalepí ho slonovi na druhé ucho.

Potom jde pán se slonem znovu do vlaku a průvodčí mu říká: „Už jsem vám jednou říkal, že sloni do vlaku nesmí!“

Pán mu na to odpoví: „Vám může být úplně jedno, co si dávám mezi chleba na svačinu!“

(sok)

REDAKCE

Slovo na úvod: Mgr.Vlasta Sokolová
Lyžařský výcvik: Dana Zálešáková, 8.B, Veronika Doležalová, 8.B
Valentýnská diskotéka: Mgr.Vlasta Sokolová
Vypuštění na exkurzi!!!: Lucie Kouřilová, 9.B
Zájezd do Laa: Lucie Lišková, 7.tř., žáci 5.třídy
O čem se nám zdá?: Dana Zálešáková, 8.B, Veronika Doležalová, 8.B
Průzkum dopoledního stravování žáků naší školy: Tereza Novotná, 9.B
Rozhovor s paní učitelkou Mráčkovou: Erika Ferencová, 9.A, Magdalena Fukanová,9.A
Víte, že: Mgr.Vlasta Sokolová, Tereza Novotná, 9.B
Záhada zvaná yetti: Radek Sedláček, 9.B
Naše sny: žáci 5.třídy
Sen o skvělé budoucnosti: Kristýna Bártová, 9.A
Jaro: žáci 5. a 7.třídy
A od té doby mají vlaštovky rozdvojený ocásek: žáci 7.třídy
První máj: Lucie Kouřilová, 9.B
Nepřátelé na ostrově Kortos (2.díl): Radek Sedláček, 9.B
Co pro nás připravili na jaro návrháři?: Kateřina Popková, 7.tř.
Hledej rozdíl: Mgr.Vlasta Sokolová
Pár dobrých rad pro devátáky: Mgr.Vlasta Sokolová
Co víme díky americkým filmům: Mgr.Vlasta Sokolová
Vtipy: Mgr.Vlasta Sokolová

ŘEŠENÍ

Hledej rozdíl:

1.-6. - na dolním obrázku chybí: čtyřlístek, tečky na pravém křídle velké berušky, malá beruška, lístek na stopce jablka, úchytka na peru a čáry, 7.místo šneka v dolním pravém rohu – beruška, 8.místo sluníčka na papíře – měsíc, 9.šašek na papíře se místo úsměvu šklebí, 10.-14. – jiná barva: barva u horního štětce, korálky v krabičce, srdíčko na krku medvěda, barva v barvách, barva u dolního štětce, 15.směr pohledu očí kočky.